

Ὅ,τι σ' εἶπω, σὺ θὰ σταίλῃς

Εἰς τὸν διαγωνισμόν!

Καὶ σιγήσατα, ἤρνηθη νὰ μαντεύσῃ ἡ φωνὴ της,
Τὴν μαντεῖν της τὴν μόνην ἀφοῦ εἶπεν ἡ προφήτις.

10.

ΤΩ ΜΟΥΣΙΚΩ ΒΑΓΝΕΡ (*)

(Μετὰ δῖωρον ἀκρόασιν μουσικῆς του).

Μὲ τὸν Θεόν! ἂν μουσικὴ ὁ πᾶνταγος καλῆται,
Ἄν ἡ παράφωνος μιγὴ ἄλλοπροσάλλων κρότων
ὥς ἁρμονία σήμερον τερπνὴ χειροκροτῆται,
Πρὸς ἅγιον μαρτύριον τῶν δυστυχῶν μας ὧτων,
Ἄν τῶν γαλῶν αἱ μουσικαὶ κραυγαὶ εἰς τοὺς ὀρόφους
Πρόκειται νὰ διαδεχθοῦν μὲ γρυλλισμοὺς καὶ ψόφους
Τῆς μελωδίας τὴν φωνήν, τὴν γλῶσσαν τῶν ἀγγέλων,
Καὶ μουσικὴ νὰ βαπτισθῇ ἡ ἄλλως ἀηδία, . . .
Ὡ! τότε ἄς λείψῃ ἡ μουσικὴ, θὰ κράξω, μὲ τὸν Δία,
(Συγγνώμης σὰς παρακαλῶ ὁ ὄρκος μου ἄς τύχῃ
Εἶνε εἰδωλολατρικὸς, πλὴν τὸ ζητοῦν οἱ στίχοι)
Εἰς τὸν διάβολον αὐτὴν καὶ τὰς κραυγὰς της ἐλλων.
Διότι—τέλος—κάλλιον τὰ ὦτά μου νὰ ἔχω,
Πικρὰ κωφὸς βαγνεριστὴς τὰς ἀγυῖας νὰ τρέχω!
—Πλὴν, Βάγνερ, τί σοὶ ἔπταισε τὸ δυστυχές μας
[γένος,

Εἰς τί τῶν ἀγαθῶν βροτῶν ἡμάρτησαν τὰ πλήθη,
Κ' ἔχυσες κατ' αὐτῶν βαρὺ τὸ μουσικόν σου μένος,
Καὶ ἡ σοφὴ σου κεφαλὴ πικρὰ ἐξεδικήθη;
Εἰς τί ἐν παραδείγματι, ἐγὼ, ἀθῶος ξένος,
Ἐπταῖσα καὶ τὸ δυστυχές οὗς μου ἐτιμωρήθη,
Ἀντὶ τῶν δεκαπέντε μου ὠραίων γροσικίων,
Ὡν αἱ ἐπάργυροι μορφαὶ γλυκὺ μοι ἐμειδίαν,
Ν' ἀκούσῃ δύο συνεχεῖς ἀτελευτήτους ὥρες
Τῆς σεβαστῆς σου κεφαλῆς τὰς μουσικὰς πληθώρας,
Καὶ μουσικὴν τοῦ μέλλοντος, ἀφοῦ,—ὦ θεῖα δίκη!
Τὸ δυστυχές μου ἔτι οὗς εἰς τὸ παρὸν ἀνήκει;
Γράφεις, ὡς λέγεις, μουσικὴν διὰ τὸ μέλλον μόνον;
Πλὴν τότε θάψε τὸν λοιπὸν, κρύψε τῶν παραφῶνων
Ἀρμονιῶν σου τὰ μακρὰ ἀπέραντα βιβλία,
Καὶ, ἂν ποτ' ἀναζήσῃ καὶ εὐρωσιν ὧτια
Ἐκφυλλισθέντα ἐντελῶς καὶ πρὸς τὸ μέλος ξένα,
Ἡ κῶν μὲ τύμπανον τραχὺ καλῶς ὠχυρωμένα,
Ἄς ζήσουν, ἄς εὐφημισθοῦν—δὲν θὰ τ' ἀκούουν τότε
Ὅσοι τῆς ἁρμονίας σου δὲν εἶνε θιασῶται.

(*) Ρίχ. Βάγνερ, γνωστὸς μουσικὸς τῆς Γερμανίας, θελήσας
νὰ ἐξοστρακίσῃ τὴν μελωδίαν ἐκ τῆς δραματικῆς μουσικῆς. Τὴν
μουσικὴν τοῦ ὠνόμασε μένος τοῦ μουσικῆν τοῦ μέλλοντος.

ΦΑΝΤΑΣΙΟΚΟΠΙΑ.

(Ἐκ τῶν τοῦ Alfred de Musset.)

(Συνέχ. Ἰδ. φυλλ. 385, 386 καὶ 387.)

ΣΚΗΝΗ Η'.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ, ΣΑΒΙΝΥ.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ, ἀναγινώσκουσα μετ' ἀλλοφροσύνης.

Καλὴ σπέρα, κόρη. Θέλετε τσαῖ;

ΣΑΒΙΝΥ.

Σᾶς εὐχαριστῶ. Δὲν πίνω ποτά.

(Κάθηται καὶ παρατηρεῖ περὶ ἐαυτήν).

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Ἦτο εὐχάριστος αὐτὸς ὁ χορὸς;

ΣΑΒΙΝΥ.

Μέτριος. Δὲν ἤσθε;

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Εὐγενικὴ ἐρώτησις. Ὅχι, δὲν ἤμην, ἀλλ' ἔστειλα
τὴν Ματθίλδαν, τὴν ὁποίαν φαίνεται ζητοῦντα τὰ
βλέμματά σας.

ΣΑΒΙΝΥ.

Παίξετε, καθὼς βλέπω.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Πῶς εἶπατε; Σᾶς ζητῶ συγγνώμην. ἔχω ἐν ἔρῳ
μιάς Ἐπιθεωρήσεως τὸ ὁποῖον μὲ ἐνδιαφέρει πολὺ.
(Σιγῇ. Ὁ Σαβινὺ, ἀνίσχυος, ἐγείρεται καὶ περιπατεῖ.)

ΣΑΒΙΝΥ.

Ἀληθῶς ἡ Ματθίλδη εἶναι εἰς τὸν χορὸν αὐτὸν;

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Βεβαίως· βλέπετε ὅτι τὴν περιμένω.

ΣΑΒΙΝΥ.

Παράδοξον! δὲν ἤθελε νὰ ἐξέλθῃ ὅτε τῇ ἐπρόκειτο
να τοῦτο.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Πιθανῶς ἥλλαξε γνώμην.

ΣΑΒΙΝΥ.

Διατί δὲν ὑπῆγε μαζὶ σὺς;

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Διότι ἐβαρυνόμην.

ΣΑΒΙΝΥ.

Καὶ ὑπῆγε χωρὶς ἅμαξαν;

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Ὅχι, τῇ ἐδάνεισα τὴν εἰδικήν μου. Ἀνεγνώσατε
αὐτὸ, κύριε Σαβινὺ;

ΣΑΒΙΝΥ.

Ποῖον;

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν τῶν δύο Κόσμων, ἐν ἔρ-
ῳ ὠραιότατον τῆς Κυρίας Σάνδ περὶ οὐραγγου-
τάγγων.

ΣΑΒΙΝΥ.

Περὶ; . . .

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Περὶ οὐραγγοῦτάγγων. Ἄ! ἀπατῶμαι, δὲν εἶναι εἰδικόν τις, τὸ ἄλλο εἶναι εἰδικόν τις" εἶναι νοστιμώτατον.

ΣΑΒΙΝΥ.

Δὲν ἐννοῶ αὐτὴν τὴν ἰδέαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν χορὸν χωρὶς νὰ μὲ προειδοποιήσῃ. Τοῦλάχιστον ἡδυνάμην νὰ τὴν ἐπαναφέρω.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Ἀγαπάτε τὰ μυθιστορήματα τῆς Κυρίας Σάνδ;
ΣΑΒΙΝΥ.

Ὀχι, διόλου. Ἀλλ' ἀφ' οὗ εἶναι ἐκεῖ, πῶς γίνεται νὰ μὴ τὴν ἴδω;

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Ποίαν; τὴν Ἐπιθεώρησιν; Ἦτο ἐκεῖ ἐπάνω.

ΣΑΒΙΝΥ.

Μὲ περιγελάτε, κυρία;

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Ἰσως· κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ κατὰ τὸ πρᾶγμα.
ΣΑΒΙΝΥ.

Σὰς ὁμιλῶ περὶ τῆς γυναικὸς μου.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Καὶ μήπως μὲ τὴν ἐδώκατε πρὸς φύλαξιν;
ΣΑΒΙΝΥ.

ἔχετε δίκαιον, εἶμαι πολὺ γελοῖος· πηγαίνω ἀμέσως εἰς ἀναζήτησίν της.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Πᾶ! θὰ περιπλεχθῇτε εἰς τὴν οὐράν.

ΣΑΒΙΝΥ.

Τῷ ὄντι. Καλλίτερα νὰ περιμείνω . . . καὶ θὰ περιμείνω.

(Πλησιάζει εἰς τὴν ἐστίναν καὶ κάθηται).

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ, ἐγκαταλείπουσα τὸ βιβλίον.

Εἰσαύριστε, κύριε Σαβινὺ, ὅτι ἀπορῶ πολὺ μὲ ὑμᾶς; Ἐνόμιζα ὅτι ἐλέγατε ὅτι ἀφίνετε τὴν Ματθίλδην ἐντελῶς ἐλευθέραν, καὶ ὅτι ὑπάγει ὅπου θέλει.

ΣΑΒΙΝΥ.

Βεβαίως· καὶ βλέπετε τὴν ἀπόδειξιν.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Ὀχι, τόσον· φαίνεσθε μανιώδης.

ΣΑΒΙΝΥ.

Ἐγώ! Τῇ ἀληθείᾳ! καθόλου.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Δὲν σὰς κρατᾷ τὸ κάθισμα. Σὰς ἐνόμιζα ἄνθρωπον, ὁμολογῶ, καὶ, ἂς ὁμιλήσωμεν σοβαρῶς, δὲν θὰ ἐδάνειζα τὴν ἁμαξίαν μου εἰς τὴν Ματθίλδην ἂν ἐγνώριζα τὰ πράγματα.

ΣΑΒΙΝΥ.

Ἀλλὰ σὰς βεβαιῶ ὅτι μὲ φαίνεται ἀπλούστατον καὶ σὰς εὐχαριστῶ διότι τὰ ἐκάματε.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Ὀχι, ὄχι, δὲν μ'εὐχαριστᾷτε· ἐγώ σὰς βεβαιῶ ὅτι εἰσθε δυσηρεστημένος. Διὰ νὰ εἶπω τὴν ἀλήθειαν, ἂν ἐξηλθεν, ἐξηλθεν ὀλίγον διὰ νὰ σὰς ἀπκνήσῃ.

ΣΑΒΙΝΥ.

Μ'ἀρέσκει πολὺ αὐτὴ ἡ ἰδέα! Διὰτὶ δὲν με συνώδευεν;

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Αἱ! βέβαια, αὐτὸ τῇ εἶπα. Ἀλλὰ οὕτως ἐπλάσθημεν ἡμεῖς αἱ γυναῖκες. Δὲν θέλομεν, καὶ ἔπειτα θέλομεν. Ὅριστικῶς, δὲν θέλετε τσαῖ;

ΣΑΒΙΝΥ.

Ὀχι, μὲ βλάπτει.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Λοιπὸν, δότε με.

ΣΑΒΙΝΥ.

Πῶς, κυρία;

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Δότε με,

(Ὁ Σαβινὺ ἐγείρεται, γερμίζει ἓνα κυθίσκον καὶ προσφέρει αὐτὸν εἰς τὴν Κυρίαν Αερύ.)

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Καλὰ, βάλετέ το ἐκεῖ. ἔχομεν ὑπουργεῖον ἀπόψε;
ΣΑΒΙΝΥ.

Ἄγνοω.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Ἀλλόκοτα ξενοδοχεῖα αὐτὰ τὰ ὑπουργεῖα! Ἐμβαίνουν, ἐκβαίνουν χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὸν λόγον· εἶναι πομπὴ νευροσπάστων.

ΣΑΒΙΝΥ.

Πίστε λοιπὸν τὸ τσαῖ σας, ἐκρύωσε πλέον.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Δὲν ἐβάλετε ἀρκετὴν ζάχαριν. Βάλετέ με ἓν ἢ δύο κομματάκια.

ΣΑΒΙΝΥ.

"Ὅπως ὀρίζεστε, ἀλλὰ δὲν θ' ἀξίζῃ τίποτε.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Καλὰ. Τώρα, ἀκόμη ὀλίγον γάλα.

ΣΑΒΙΝΥ.

Εἰσθε εὐχαριστημένη;

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Σταλάξατε καὶ ὀλίγον ζεστὸν νερόν. ἔγινε; Δότε μὲ το.

ΣΑΒΙΝΥ, πρὸς τὴν κυθίσκον.

Ἰδοὺ αὐτὸ, ἀλλὰ δὲν θ' ἀξίζῃ τίποτε.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Πιστεύετε; Εἰσθε βέβαιος;

ΣΑΒΙΝΥ.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Καὶ διὰτὶ δὲν θ' ἀξίζῃ;

ΣΑΒΙΝΥ.

Διότι εἶναι παγωμένον καὶ παραπολὺ γλυκόν.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Λοιπὸν, ἀφ' οὗ δὲν ἀξίζει τίποτε, αὐτὸ τὸ τσαῖ, χύτατέ το.

(Ὁ Σαβινὺ ὀρθίως κρατᾷ τὸν κυθίσκον. Ἡ Κυρία Αερύ τὸν παρατηρεῖ γελῶσα.)

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Ἄ! Θεέ μου! πόσον μὲ διασκεδάζετε! Δὲν εἶδα ποτὲ τίποτε τόσον λατηρῆς.

ΣΑΒΙΝΥ, ἀκούσῃς, χύνει τὸ τῆν εἰς τὸ πῦρ. ἔπειτα δὲ διασκελίζεται τὸ θαμάτιον καὶ λέγει μεθ' ὅρους θαλασσοκίης:

Τῇ ἀληθείᾳ εἶναι ἀληθές, εἴμαι βλάξ.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Δὲν σᾶς εἶδα ποτὲ ζηλότυπον, ἀλλ' εἴσθε ἄλλος ὁθέλλος.

ΣΑΒΙΝΥ.

Ὅχι, διόλου· δὲν ἀγαπῶ οὐτ' ἐγὼ νὰ στενοχωρῶμαι οὔτε νὰ στενοχωρῶ τοὺς ἄλλους εἰς τίποτε. Πῶς θέλετε νὰ εἴμαι ζηλότυπος;

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Ἀπὸ φιλαυτίαν, καθὼς ὅλοι οἱ ἄνδρες.

ΣΑΒΙΝΥ.

Πᾶ! γυναικεῖα λόγια. Λέγετε· «Ζηλότυπος ὑπὸ φιλαυτίας,» διότι ἡ φράσις αὕτη εὐρίσκεται κατεσκευασμένη καὶ ἑτοιμος, ὅπως λέγομεν· «Εἴμαι ταπεινότητος δοῦλός σας.» Ὁ κόσμος δεικνύεται πολὺ ἄδικος πρὸς τοὺς ταλαιπώρους συζύγους.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Ὅχι· τόσον ὅσον πρὸς τὰς ταλαιπώρους γυναῖκας.

ΣΑΒΙΝΥ.

ὦ! τῇ ἀληθείᾳ μάλιστα. Τὰ πάντα εἶναι σχετικά. Εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὰς γυναῖκας νὰ ζῶσιν ὅπως ἡμεῖς; Τοῦτο εἶναι ἀνοησία προφανής. Ἰπάρχουν πλῆθος πράγματα σοβαρώτατα μὲν δι' αὐτάς δι' ἓνα ὅμως ἄνδρα ἐντελῶς ἀσήμαντα.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Μάλιστα, αἱ φαντασιοκοπίαι, παραδείγματος χάριν.

ΣΑΒΙΝΥ,

Διατί, ὅχι; Ναί, μάλιστα, αἱ φαντασιοκοπίαι. Εἶναι βέβαιον ὅτι εἰς τὸν ἄνδρα ἐπιτρέπονται, καὶ αἱ γυναῖκες...

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

ἔχουν ἐνίοτε. Μήπως νομίζετε ὅτι τὸ γυναικεῖον ἔνδυμα εἶναι περίεπτον προφυλάττον ἀπὸ τὰς φαντασιοκοπίαις;

ΣΑΒΙΝΥ.

Εἶναι φραγμὸς ὀφείλων νὰ τὰς ἐμποδίζῃ.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Ἡ πέπλωμα καλύπτει αὐτάς. Ἀκούω βήματα ἢ Ματθίλδην ἐπανερχεται.

ΣΑΒΙΝΥ.

ὦ! ὅχι· δὲν εἶναι μεσονύκτιον.

(Ὁ ὑπρέτης εἰσέρχεται καὶ δίδει δέμα τι τῇ Κ. Σαβινύ.)

ΣΑΒΙΝΥ.

Τί εἶναι; τί με θέλεις;

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Σᾶς ἔφεραν τοῦτο, Κύριε κόμη.

(Ἐξέρχεται. Ὁ Σαβινύ λύει τὸ δέμα ὅπου περιχλαίει τὸ βαλάντιον τῆς Ματθίλδης.)

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Καὶ ἄλλο δῶρον; Εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν, εἶναι δεινόν!

ΣΑΒΙΝΥ.

Τί σημαίνει τοῦτο; Αἱ! Φραγκίσκος, αἱ! ποῖος ἔφερεν αὐτὸ τὸ δέμα;

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ εἰσέρχεται πάλιν.

Ὡρίσατε;

ΣΑΒΙΝΥ.

Ποῖος ἔφερεν αὐτὸ τὸ δέμα;

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Ὁ θυρωρός, κύριε, ἀνέβη καὶ τὸ ἔφερε.

ΣΑΒΙΝΥ.

Καὶ δὲν ἔφερε μετ' αὐτοῦ ἄλλο τίποτε; κἀνὲν γράμμα;

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Ὅχι, κύριε.

ΣΑΒΙΝΥ.

Τὸ εἶχε πρὸ πολλοῦ αὐτὸς ὁ θυρωρός;

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Ὅχι, κύριε, αὐτὴν τὴν στιγμήν τῇ εἰδόθῃ.

Ο ΣΑΒΙΝΥ.

Ποῖος τὸ ἔδωκεν εἰς αὐτόν;

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Οὐδ' αὐτὸς γνωρίζει, αὐθέντη.

ΣΑΒΙΝΥ.

Δὲν γνωρίζει; ἔχασες τὸν νοῦν σου; Ἀνὴρ ἢ γυνή;

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Εἰς ὑπρέτης φορῶν στολήν, ἀλλ' ἄγνωστος εἰς αὐτόν.

ΣΑΒΙΝΥ.

Εἶναι κάτω αὐτὸς ὁ ὑπρέτης;

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Ὅχι, κύριε, ἀνεχώρησεν ἀμέσως.

ΣΑΒΙΝΥ.

Δὲν εἶπε τίποτε;

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Ὅχι, κύριε.

ΣΑΒΙΝΥ.

Καλά.

(Ὁ ὑπρέτης ἐξέρχεται.)

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Σᾶς χαλοῦν, βλέπω, κύριε Σαβινύ. Ἄν σᾶς πίπτουν τὰ χρήματά σας εἰς τὸ ἑξῆς, δὲν πταίουν βεβίως αὐταὶ αἱ κυρίαί.

ΣΑΒΙΝΥ.

Νὰ μὲ κρεμάσουν ἂν ἐννοῶ τίποτε.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Παρακαλῶ πολὺ, μὴ προσποιήσθε ὅτι μυρίζετε γάλα.

ΣΑΒΙΝΥ.

Ὅχι, τιμῶς, δὲν μαντεύω. Ἀφεύκτως ἔγινε λάθος.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Ἐπιγραφή δὲν ὑπάρχει;

ΣΑΒΙΝΥ.

Τῷ ὄντι, ἔχετε δίκαιον. Παράδοξον, γνωρίζω τὸν χαρακτήρα.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΡΥ.

Ἐπιτρέπεται νὰ ἴδω;

ΣΑΒΙΝΥ.

Ἰσως εἶναι ἀδιακρισία ἐκ μέρους μου νὰ σᾶς τὴν

δείξω, ἀλλὰ τότε χειρότερα δι' ὅσους ἐκτίθενται. ἰδοὺ. Εἶδα βεβαίως κάπου αὐτὸ τὸ γράψιμον.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Κ' ἐγὼ βεβαιότατα.

ΣΑΒΙΝΥ.

Σταθῆτε . . . Ὅχι ἀπατώμαι. Εἶναι ὁμαλὸν ἢ πλάγιον;

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Εἶναι ἀγγλικὸν καθαρὸν. Παρατηρήσατε πόσον τὰ γράμματα αὐτὰ εἶναι λεπτά. ὦ! ἡ κυρία εἶναι καλῶς ἀνατετραμμένη.

ΣΑΒΙΝΥ.

Φαίνεσθε ὅτι τὴν γνωρίζετε.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ, προσπεισμένη σύγχυσιν.

Ἐγὼ! διόλου.

(Ὁ Σαβινὸς παρατηρεῖ αὐτὴν, ἀπορῶν, ἔπειτα δὲ ἔξακολουθεῖ περιπατῶν.)

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Ποῦ ἐρεῖναμεν λοιπὸν εἰς τὴν ὁμιλίαν τὴν ὁποίαν εἴχομεν, — Αἶ! ἀλλὰ μὲ φαίνεται ὅτι ὁμιλοῦμεν περὶ φαντασιοκοπίας. Αὐτὸ τὸ μικρὸν κοκκινοπούλι ἔρχετ' ἐγκαίρως.

ΣΑΒΙΝΥ.

Εἰσθε μεμυημένη τὸ μυστήριον, ὁμολογήσατέ το.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Ἵπάρχουν ἄνθρωποι ἀνικνώτατοι. Ἄν ἤμην εἰς τὴν θέσιν σας θὰ εἶχον ἤδη μαντεύσει.

ΣΑΒΙΝΥ.

Παρακαλῶ! φανῆτε εὐλακρινῆς· εἰπέτε με ποῖα εἶναι;

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Πιστεύω ἡ Κυρία Βλαινβίλ.

ΣΑΒΙΝΥ.

Εἰσθε ἀνηλεῆς, κυρία· εἰδεύετε ὅτι θὰ μαλώσωμεν;

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Τὸ ἐλπίζω, ἀλλ' ὅχι αὐτὴν τὴν φορὰν.

ΣΑΒΙΝΥ.

Δὲν θέλετε νὰ με βοηθήσετε νὰ λύσω τὸ αἰνίγμα;

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Ὡραία ἐργασία! ἀφῆτε τὸ πουγγίον· φαίνεσθε ὥς νὰ μὴ εἰσθε συνειθισμένος εἰς τὰ τοιαῦτα. Ἀργότερα σκέπτεσθε περὶ αὐτοῦ, τοῦλάχιστον εὐγενείας χάριν.

ΣΑΒΙΝΥ.

Δὲν ἔχει πλέον τσάκ; ἔχω ὄρεξιν νὰ πῶ.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Τώρα σας ἐτοιμάζω ἐγὼ. — Εἰπέτε ὅτι δὲν εἶμαι καλὴ.

ΣΑΒΙΝΥ.

Ὅσῳ περισσότερον ζητῶ, τόσῳ ὀλιγώτερον εὐρίσκω.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Ἄ δά, ἔχετε ἀπόφασιν νὰ μὴ συλλογίζεσθε ἄλλο παρὰ τὴν σκιζούλιν; Σας ἀφίνω εὐθὺς μὲ τὰ ἐναιρά σας.

ΣΑΒΙΝΥ.

Διότι τῇ ἀληθείᾳ πίπτω ἀπὸ τὰ σύννεφα.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Σας λέγω ὅτι εἶναι ἡ Κυρία Βλαινβίλ. Ἐσκέφθη περὶ τοῦ χρώματος τοῦ πουγγίου τῆς, καὶ μετανοήσασα σας στέλλει ἐν ἄλλῳ. Ἡ μάλλον θέλει νὰ σας δοκιμάσῃ καὶ νὰ ἴδῃ ἂν θὰ κρατῆτε αὐτὸ ἢ τὸ εἰδικόν τῆς;

ΣΑΒΙΝΥ.

Θὰ κρατῶ αὐτὸ ἄνευ ἀμφισβολίας. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ μάθω ποῖα τὸ ἐπλεξε.

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ.

Δὲν ἐννοῶ· εἶναι παρὰ πολὺ βαθὺ δι' ἐμέ.

ΣΑΒΙΝΥ.

Ἵποθέτω ὅτι ἡ ἀποστείλασα αὐτὸ τὸ βλέπει αὐριον εἰς τὰς χεῖράς μου· πιστεύετε ὅτι θὰ ἀπατηθῶ;

ΚΥΡΙΑ ΑΕΡΥ, γελῶσα.

Ἄ! εἶναι παρὰ πολὺ· δὲν εἰμφορῶ νὰ κρατηθῶ.

ΣΑΒΙΝΥ.

Μήπως εἰσθε σεις;

(Σιγή.)

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. ΝΖ' περγαμηνῷ τεύχει τῆς Πατριάρχης βιβλιοθήκης, ὅπερ σύγκειται ἐκ 318 φύλλων ἐγδόου σχήματος, καὶ φαίνεται γεγραμμένον περὶ τὴν Ι' ἑκατονταετηρίδα ὑπὸ δύο διαφερούσων μὲν ἀλλὰ συνηλικιωτίδων χειρῶν, περιέχονται ἐπιστολαὶ Γρηγορίου μὲν τοῦ Ναζιανζηνοῦ ΣΔΓ', Βασιλείου δὲ τοῦ μεγάλου ΣΟΓ'. Ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ τεύχους φέρεται τὸ ἐξῆς ἱστορικὸν ὑπομνημάτιον χειρὶ γεγραμμένον Γρηγορίου διακόρου τοῦ Χίου. Ἔστι δ' ὁ Γρηγόριος οὗτος, ὡς ἔοικεν, ὁ αὐτὸς καὶ ὁ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Ν' περγαμηνῷ τεύχους, τοῦ περιέχοντος ἑξ βιβλίου τῆς Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου ἱστορικῆς βιβλιοθήκης, ἥτοι τὴν ΙΑ' μέχρι τῆς ΙΓ', τὴν ἐξῆς σημείωσιν γράψας, ἱερεὺς ὢν ἤδη προκχειρισμένος: « Θεοῦ συναϊρωμένου πᾶσαν τὴν δε βιβλίον περιελθὼν ὧδ' ἐληξα ὧρα τῆδε ρυκτέρα ἀη, Νοεμβρίου ἡ, ἰνδικτιῶνος αἰ, τῆς τοῦ λόγου οἰκονομίας ἔτη ανξς', ἐν Νάξῳ ῥήσω, Γρηγόριος μονότροπος τάχα γε θύτης ἀμαρτωλὸς πατρίονισμον ἔχων Ἀνδρίας καὶ Χίος τὸ πατριον. » Τοῦτο μὲν οὖν τὸ ὑπομνημάτιον ἱστορικαῖς τισι περιβαλόντες σημειώσεις προσφέρομεν ὥσπερ τι τρωγάλιον τοῖς ἐν τῇ πανδαισίᾳ τῆς Πατριάρχης τρυφῶσιν, ἀμετάβλητον τηρήσαντες τὴν τοῦ πρωτοτύπου γραφὴν. Ἐχει δ' οὕτως (¹):

« Ἐτους ἀπὸ κτήσεως κόσμου ςλξδ' [6964. +